

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2099/2024
22.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., које све заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ПД „Војводина“ ДОО, Ново Милошево, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 27/24 од 04.03.2024. године, у седници одржаној 22.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 27/24 од 04.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 27/24 од 04.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединца у Кули П1 219/23 од 07.11.2023. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца, те је утврђено да је апсолутно ништава и без правног дејства одредба под тачком II подтачке д и тачке III Уговора о вансудском поравнању које су тужиоци закључивали са правним претходником туженог, АД „Буро Стругар“, и то тужилац АА 26.12.2006. године, ББ 31.07.2007. године, ВВ 15.01.2007. године, ГГ 01.02.2007. године, ДД 01.02.2007. године, ЋЋ 01.02.2007. године, ЕЕ 26.12.2006. године, ЖЖ 26.01.2007. године и ЗЗ 05.04.2007. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 414.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, тужиоци су ослобођени од обавезе плаћања судских такси.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж1 27/24 од 04.03.2024. године, жалба туженог делимично је усвојена и делимично одбијена, а жалба тужилаца одбијена, па је решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди

преиначено, тако што је одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка преко износа од 243.000,00 динара до досуђеног износа од 414.000,00 динара, са разликом припадајуће законске затезном каматом док је у преосталом побијаном непреиначеном делу првостепено решење потврђено. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 10.800,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и предложили су да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају тужиоци су изјавили посебну ревизију против другостепеног решења о трошковима којим је делимично потврђено а делимично преиначено решење о трошковима садржано у првостепеној пресуди, те је одлучено о трошковима другостепеног поступка. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова па како не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији.

Сходно изнетом, Врховни суд је применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, у имовинскоправним споровима дозвољеност ревизије зависи од вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде.

Према члану 28. став 1. истог закона, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да камата, уговорна казна и

остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У овој парници тужиоци су изјавили посебну ревизију против другостепеног решења којим је делимично преиначено и делимично потврђено решење првостепеног суда о трошковима парничног поступка, те је одлучено и о трошковима другостепеног поступка. С обзиром да трошкови парничног поступка не чине главни захтев, они не могу бити самостални предмет побијања у ревизији, тако да ревизија изјављена против решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка не представља решење против кога се ревизија може изјавити према члану 420. ЗПП, те је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију одбијен је на основу члана 165 став 1 у вези члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић